

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

K zadnjemu ukazu c. kr. deželnega šolskega sveta kranjskega.

—o.— Kaj se godi s slovensko politiko? Ali domoljubi slovenski še imamo kaj spomina, kaj občutja, kaj stališča, ali pa smo marveč res ukrcani v ladljo, katero politični valovi od dne do dne hujše premetavajo, tako, da smo mi uborni narodnjaki v omedlevici in brez zavesti, da nič več prav ne vidimo, nič več prav ne slišimo, se nasprotnemu nam gibanju kar nič več zoperstavljati ne moremo? Da, tako daleč, v neobčutljivo in samo sebe nezavedno stanje smo se pripravili — to je signatura slovenske politike pod vladno grofa Taaffeja. Pri nas se že več ne more reči: „Ko smo mi spali, prišel je sovražnik in je ljuliko zasejal mej pšenico“. Ne, ne — mi prav trezno gledamo. Ta sovražnik, pravimo, je naš dobitnik in kaj tisto malo ljulike, če je nam useje, saj je nazadnje ljulika tudi za praktično rabo! Preparatu, ki ne zna več varovati svojega, ne zna več ločiti zrna od plevla, temu preparatu smo začeli se Slovenci na Kranjskem bližati, ko smo se jeli, — bodi na našo sramoto rečeno, — norca delati iz principov, iz načel. Kakor bi naše stare narodne terjatve ne bile imele razumne podlage, začela se je narodna stranka z njimi nazaj pomikati, ko je bila v dotiko prišla z novo vladno prijaznega obraza. Kaj program, kaj narodna nezprosnost in politična doslednost, se je dejalo, — mi smo trezni, praktični, mi smo diplomatje! Mej slovenskim diplomatom in mej pravim diplomatom je pa ta velik razloček, da pravi diplomat nikdar v bistvu ne odjenja, Slovenec pa to stori, mora storiti, ker drugače bi sploh se ne smel sukati mej diplomati. Za ceno diplomatske „gloire“, nekoliko pa tudi iz menj lepih razlogov pripoznali so naši javni zastopniki nemškemu življu na Kranjskem tisto veljavo, katero mu vlada hoče imeti kot protitežje narodnej naše politiki. Oportunstvo je dovolilo in dovoljuje, da se slovenski deželni jezik tudi sedaj še ponižuje in v kot potiska, pa se namestu njega pestuje nemški jezik, kateri niti ni pravi deželni jezik. Taka politika je morala obroditi svoj

naravni sad. Stalnih garancij svoje narodnosti nismo pridobili nobenih, izgubili pa smo veliko, ker prvaki naši so izgubili kompas, ker mi smo navadili se živeti brez načel, brez vodilne ideje, ker narod smo zbegali, pripravili ga v politično brezčutje. Nad kranjsko-slovensko politiko se pohujšuje Primorje, se žalosti Spodnji Štajer, zastran nje brez pomoči odмира nam Gorotan!

Morda smo sedaj celo dovolj „preparirani“, da bomo poljubili šibo, ki nam je ravnokar priletela na hrbet! Koliko jih je še mej nami, ki čujo flagranten napad na slovensko narodnost, ki ga je zvršil c. kr. deželni svet kranjski z zadnjim svojim ukazom? Ukazuje se, da bode s prihodnjim šolskim letom na vseh trirazrednicah in čveterorazrednicah kranjskih nemščina obligaten učni predmet od tretjega razreda dalje. Kaj vender na to poreko naši tako zvani politični faktorji? Če ob tem ukazu narodnjaku ne udari kri v lice, potem ni več v njem nijedne slovenske kaplje!

Ugovarjalo se bode po starem načinu: ali neste zadovoljni s tem, marveč hočete, da ostane po starem, da se že v prvem razredu prične z obligatnim poukom nemščine? Da, to je tisti znani argument, po katerem Slovenci ne smemo imeti pravice, nego se moramo zadovoljiti z zmanjšano krivico. S tem žalostnim argumentom se bode tudi sedaj skušalo slepiti nas in morebiti se tudi kdo „naših“ najde, ki bode zavoljo tega visoko kadilnico vihtil in nas vabil k molitvi! Le zvonite, množica se je v osmih letih oportunistva dobro napolnila z mrtvim duhom!

Ali nekoliko jih je vender še ostalo, ki so osupnjeni po takem ukazu. Sedanje ureditev, po kateri je nemščina po večrazrednicah ljudskih šol obvezen predmet že s prvim letom, dobili smo kot dedščino od nemškutarke vlade, katera nas je šovinistično zatirala. C. kr. deželni šolski svet je že davno sestavljen iz družih „pravičnih“, deloma na rodnih osob, a ni mu bilo volje, da bi stvar predruščil v duhu zakona in naroda. Mimogrede bodi povedano, da so bili nekateri svetniki slavni narodnjaki, ki so razmere dobro poznali in ki bi krajne

šolske svete tako ali tako lahko nagnili v agitacijo proti sedanji ureditvi in na podlagi take narodne inicijative lahko stavili svoje predloge v svetu samem. Ali zgodilo se to ni, ker pri nas je že tako, da je slavnega narodnjaka le k delu treba postaviti, pa takoj vam postane trd kakor kamen ali pa se pod majhnim uplivom raztopi, kakor led na solnci. Stvar je tedaj pala in pala, „nonsens“ po šolah pa je rodil svoje sadove. Po dolgem in dolgem se je sklenila reformacija, ali glejte čudo! Otrok je prišel še prehitro na svet, dve leti je sklep ležal v miznici, — čez dve leti šele je prišel na svitlo tak, kakršnega vidimo sedaj pred sabo. Pač narodnjaki naši v deželnem šolskem svetu zaslužijo naše priznanje, dobro so skrbeli za nas, hitro so se podvizali, nič neso počivali — res občudovanja vredni patrijotje in zastopniki!

Ukaz tedaj dobili smo od „našega“ oblastva, da se ima tudi odslej nemščina obligatno poučevati po ljudskih šolah počenši s tretjim razredom. Kardinalnost ukaza tiči v obligatnosti, v primoranosti nemškega predmeta! Vse drugo je postransko. Če se že hočemo učiti nemščine, če je nam nemščina res za vsako lakoto in za zveličanje dobra, potem je bila skoro pametna „nemškutarška“, šovinistična naredba, kakor pa najnovejša, za katero je poteklo osem let prebrisanosti in domoljublja! Ali pridržimo si kritiko ukaza za prihodnjic, ker za-njo je treba pač nenavadne, v odmoru pridobljene srčnosti, tako pisatelju, tako blagovoljnemu čitatelju!

K napisom na bankovcih.

V drugih državah, kjer ni narodnostnih bojev so napisi v državljanom umljivem jeziku stvar naravna in rešena za vselej brez vsakega ugovora. V Avstro-Ogerski je pa to drugače, in kdor bi te države ne poznal, bi krenil jako praktično pot, ko bi se omejil najprej samo na premišljevanje tega, kar so pojedine politične in narodne stranke izustile na pr. lanskega leta o napisih na denarnih papirjih, ki jih izdaje avstro-ogerska banka. Stvar, ki je sama na sebi jako malenkostna, ima vender

LISTEK.

Potopisne arabeske.

(Tretja serija.)

V.

Prepočasi Vam se pomičem proti Liburniji, kaj ne da, gospod urednik! Pa veste, zakaj? Da me prijatelj od tam doli izpod Babje Gore more dohajati s svojimi „mesečnimi pismi“, s katerimi je začel „capljati“ z menoj po polji Vaših „nenravnih“ podlistkov. Kakor je videti, — mož je že zopet opešal! Izvestno je preveč plesal ta predpust, ali ka-li?

Kar se mene dostaje, hočem se poboljšati ter pospešiti svoje korake.

To sem storil takoj v Gračišči. Ustavil sem se ondi namreč samo toliko, da sem stopil po ulicah gori in doli.

Mestece Gračišče, po laški Galegnana, stoji ob cesti mej Lindarom in Pičanom. Vzgrajeno je nalik vsem isterskim mestom, na vrhuncu kamenitega hriba, ki se na severni strani udira navpično navzdol v globoko nižavo. Mestece, ki je bilo svoje dni utrjen tabor, opasano je še zdaj z visokim obzidjem, skozi katero so bili prvotno razni uhodi. Danes stoji še samo jedna vrata na večerni strani mestnega ob-

zidja. Pred njimi je nasajeno košato drevje, zakrivajoče sive ruševine z zelenim svojim vejevjem. Kakor večina ostalih mest po Istri, ima tudi Gračišče jako tesne in mračne ulice: hiša na hišo zidana, vsaka v drugi velikosti in obliki, brez vsakega skupnega načrta. Posamične hiše so spojene z raznimi poprečki stoječimi prizidki, mostiči in balkoni. Po tleh je tlak iz kamenih plošč, katere pa so navzlic vsem udrtinam in špiljam trdneje uložene, kakor one pred Ljubljansko kazino, po katerih se hodi, kakor — sv. Peter po morji... Prebivalcev ima Gračišče dan danes kakih 1.800, zgolj Hrvatov, mej katere se je naselil tu in tam kak Lahon. —

Znamenita je ondi stara cerkva sv. Vida z visokim svojim zvonikom, stoječa na robu strme terase na severnem konci mesteca. Od ondot morete pregledati vso širno dioramo proti severu lžeče okolice. Tu doli pod Vami se razgrebajo rujavi holmi, obkroženi z globokimi jarugami. Na njihovih vrhah se blišče razne cerkve: Skopljak, Veli Štjonki, Golagorica, Krbune, Brdo. Ob njih zdolaj okrog po prisojnih obronkih zoreva imenitna vinska kapljica. Na desno se svet nagiblje polagoma navzdol k Čepiškem jezeru. Ob njem se razgrinja mračno lesovje. Onostran jezera pa se razteza ponosno kvišku stoječa Učka z valovitim svojim pobočjem, daleč tja

gori na sever. Na istočni strani Gračišča, neposredno pod mestecem zeva globoka udrtna, razširjajoča se doli k planemu jezerskemu obrežju. In ondi na desno, na skrajnem konci polukrožne pokrajinske slike dviga se na zelenem, gozdnatem vrhuncu sivi Pičan s smelim, nenavadno visokim zvonikom svojim.

Cesta z Gračišča v Pičan se vije v strmih ovinkih po hribu navzdol. Od tu zdolaj še le pokaže se Vam kaj veličastno za Vami gori na hribu stoječa Gračiška cerkva s šilastim svojim zvonikom. Niže doli vsprejme Vas prozoren gneljši gozd, skozi katerega dospete v kratkem gori na svetlo planoto, pred temno obzidje Pičansko.

Tu rasejo pred velikimi vrati, skozi katere je uhod v mesto, štiri veličastne ladonije ali kopriviči. Največje mej temi košatovejnimi drevesi ima urezano v obsežno svoje deblo letnico 1774. Pod njim so razpostavljene kamenite klopi, na katerih se hladé o poletji Pičanski meščani.

Mesto Pičan, po laški Pédena, a po nemški Biben, vzgrajeno je na robu strmega hriba, dvigajočega se na večerni strani gore Raške doline. To je bilo nekoč glavno in imovito mesto vsega ondotnega okraja. O njegovi mogočnosti priča debelo srednjeveško obzidje, s katerim je mesto opasano še danes.

tako moč, da razkriva ne samo značaj pojedinih političnih strank in vlad, ampak tudi odnose ali razmere, v katerih žive narodi in se stavljajo pojedine stranke druga nasproti drugi. Izjave o napisih na bankovcih so veliko poučnejše in bolj pomenljive, nego pa pojasnila, katera bi nam hoteli dati o ustroju državnega življenja v našem cesarstvu, kateri si bodi narodni voditelj ali državnik. Namesto da torej zunanji publicisti poprašujejo pojedine načelnike političnih strank naše države, bi jim bilo naravnost svetovati, da proučujejo dotične razgovore, ki so se sukali o jeziki, v katerih bi odslej avstro-ogerska banka sestavljala tekste na svojih bankovcih. Mi poudarjamo to stran zategadelj, ker utegnemo zavrniti celo veljavniše narodne tudi slovenske voditelje, kedar bi nas hoteli tolažiti z oportunistjo ali celo z veliko nado na boljše bodočnost.

Ko so videli Madjari, da zlasti Čehi in Slovenci silijo odločno na narodno enakopravnost na bankovcih, torej v obsegu, za kateri bi se jim ne bilo treba brigati, začeli so takoj Čehom pretiti in so mahoma pozabili na prijaznost, ki so jim jo skazovali na narodno škodo češki voditelji. Žugati so začeli celo, da ustanove lastno banko za Ogersko. K temu mi bi opomnili, da je v resnici škoda, da takega žuganja ne izvrše dejstveno vsaj za deset let; potem bi v državnem zboru zastopana polovica prišla do onega prepričanja, s katerim bi pri drugem pogajanju — če ga bo še v obče treba — sama silila na ločitev in ustvaritev lastnih bank.

Nemški levičarji naše polovice — to se razume čisto samo po sebi — so popolnem zadovoljni, da se tostranskim nemškimi navodom ne dá tekst na bankovcih v zmislu ravnopravnosti. Saj s tem dobi podporo s koprnjenjem zahtevana ustanova „državnega jezika“, če tudi samo za polovico države.

Čudniši je že vedenje Poljakov v tem oziru. Ko bi Poljaki dobili izredno poleg nemškega tudi tekst v svojem jeziku, bi mi razumeli, da se nečejo potegovati za druge Slované. Oni so se izgovarjali, češ, da njih književnost in narodnost svojo spoštujejo preveč, nego da bi se zadovoljili v kakem kotičku bankovcev tudi v poljskem jeziku. Še celo finančni minister pl. Dunajevski je rabil zadnjič poleg drugih bistveno tudi isti razlog, pritakniviši, da slovenski tekst je brez praktičnega pomena. Nečemo soditi, koliko je napotilo finančnega ministra poljsko rojaštvo do take neveljavne izjave; o poljskih voditeljih in državnozbornih zastopnikih — z redko izjemo — pa sodimo pravičnejše, če jim podtikamo, da oni celo sebi ne privoščijo v tem za nje malo da ne osamljenem slučaju narodne enakopravnosti jedino zaradi tega, da bi ne dobili tudi gališki Rusi teksta v svojem jeziku. Na drugi strani uživajo Poljaki deželno samoupravo v toliki meri, da se jim zdi potrebno celo samim nasvetovati si učenje v šoli tudi nemškega jezika. Njim torej glede na bankovce ne gre toliko za načelo ravnopravnosti, kajti njim velja ona ravnopravnost deželske osnove, na podstavi katere dovoljujejo sebi vse, številnišim in prvotnim Rusom pa ničesar.

Vsled tega trpe pa, kakor v drugih, tako tudi o tem slučaju ne samo gališki Rusi, ampak tudi

vsi drugi Slovani, katerim se zdi potreba in primerno, da hodijo v državnem zboru s Poljaki skupno pot. Vidi se tudi iz tega primera, kako delajo Poljaki v zmislu in na korist madjarskega šovinizma, naposled pa v korist nemške in velikonemške politike.

Nasproti političnim prijateljem se ni moči z lahka izgovarjati, kjer ni pravih uzrokov in razlogov. Ko je češki poslanec dr. Trojan v dotičnem odseku državnega zbora stavljal predlog, da se vsaj številke na bankovcih izpišejo v besede in sicer v zmislu enakopravnosti tudi v slovanskih jezikih, in ko je ta predlog bil vsprejet s tem, da je končno pri enakosti glasov odločil odsekov predsednik dr. Rieger v zmislu Trojanovega predloga, začeli so takoj ropotati v madjarskem, nemškoliberalnem in tudi — poljskem taboru. Izgovori in strašila se ve da so brez podstave in celo šepasti; pa naposled mora obveljati volja, če ne razlogi, in sklicavali so se na to, da bi se pogajanje z Ogersko zakasnilo preveč, ko bi ostali pri Trojanovem predlogu. Veseli nas, da so Čehi in tudi slovenski zastopnik, dr. Poklukar, odločno pobijali razloge nasprotnikov ravnopravnosti na bankovcih. S Čehi in Slovenci se je ujemal ob tej priliki tudi poljski poslanec Hausner. Ministru Dunajevskemu so utrjevali in naštevale skoro vse one važne razloge, katere je v posebnem članku navedel tudi „Sl. N.“ lanskega poletja. Pozabili so bili jedino na azijske, afrikanke in divje narode, ki se branijo vsprejemati še kovan in dober sreberni denar, če niso po posebnih tradicijah poučeni in prepričani o njegovi veljavi. Dobro so jo pa zasolili, kazaje na to, da bankovci so vendar le papir omahljive vrednosti, in da tudi v prometnem oziru je potrebno, da more človek brati in spoznati v svojem jeziku veljavo pujanega mu papirja. „Politik“ je ob tej priliki še posebe spominjala, da večjezična Švica tudi izdaje denar s tekstom jezikov vseh šviških narodnostij.

V velikem nasprotju so bile trditve, češ, da je mnogojezični tekst brez pomena in pa trditve, da bi se kljub temu pogajanje z Ogrji zavleklo. Madjari bi vendar ne mogli se obotavljati, če je stvar zares brez posebnega interesa, kakor so trdili Poljaki in njih rojak minister Dunajevski. In Madjari, ki se toliko bahajo s svojim patriotizmom v tem zaresnem času, bi se pač ne spodtikali in ne mogli spodtikati nad tako malenkostjo. Saj tudi njih v eže zakon o narodni enakopravnosti od l. 1868, ko bi ga hoteli spolnovati, in nečastno je krivico madjarske vlade nasproti drugim narodnostim pospeševati in posredno odobravati. Sicer, kakor je bilo že mnogokrat poudarjeno, ima tostranska državna polovica na bankovcih svojo stran, na kateri sme tiskati tekst v jezikih katerih in kolikoterih si bodi. Resnica ostane se ve da samo to, da Madjari nečejo izvrševati ravnopravnosti narodom v obče in celo ne nasproti Hrvatom Boje se, da bi ravnopravnost na bankovcih za našo polovico ne prisilila tudi Madjarov do jednake izvršbe.

Ker pa se dostaje „zaresnega“ časa in „nujnosti“, je razvidno iz mnogoterih slučajev, da velja

samo nasproti Slovanom, kedar bi jim bilo doseči enakopravnost. Da zamolčimo ob tej priliki vse drugo, so Madjari tisti, ki delajo v tem „nujnem“ času že zopet sitnosti, da ne pride tako naglo do ponovitve pogodbe.

Madjari so ravno te dni razglasili zopet nove in — nepričakovane terjatve nasproti naši polovici, terjatve, ki bi znašale, ko bi se vsprejele, do druge pogodbe vsaj kakih 16 ali še več milijonov.

Nasproti Madjarom, ki so napravili v 20 letih okoli 1500 milijonov ali še več državnega dolga in ki so v skrbeh, da pokrijejo svoj velik deficit, kljub temu, da jim pomaga vsa višja židovska financa, pač ni na mestu, da bi se uklanjali v vseh važnih zadevah s strani naše polovice.

Prav ima torej dr. Trojan, da v državnem zboru pride zopet s prostim predlogom na vrsto, in da prezre resolucijo, ki so jo v velikem odseku vsprejeli proti predlogu dr. Trojanovemu. Ako ne razumejo Madjari „nujnosti“ v zaresnih stvareh, je potreba, da se vsaj odločni zastopniki v državnem zboru skazejo in pokažejo, kje je zaresnost in pravi patriotizem. Ako je pogodba z Ogersko „eine Staatsnotwendigkeit“, pa mora vendar taka biti, da ne izgubi naša polovica vse politične in državno-gospodarske samostojnosti nasproti Madjarom, ki se bližajo neizogibno in naglo občemu polomu svojega globusa.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. marca.

Pogajanja ogersko-hrvatske regnikolarne deputacije, ki so se že več let vlekle, so se razbila. Hrvatje neso hoteli Madjarom privoliti, kar so zahtevali v jezikovnem oziru. Seveda iz tega nikakor še ne smemo sklepati, da se hrvatska narodna stranka nazadnje ne bode udala Madjarom. Ves njen upor proti madjarskemu nasilstvu je pač le bolj navidezen. Blizajo se nove volitve za deželni zbor na Hrvatskem in tedaj bi opozicija lahko porabila prijenljivost narodne stranke v svojo korist. Zategadelj se je pa sedaj zdelo potrebno hrvatskim članom ogersko-hrvatske regnikolarne deputacije se malo Madjarom po robu postavljati, ko bode pa voljen nov deželni zbor, se bodo pa začela znova pogajanja in Hrvatje bodo dovolili, kar bodo gospodje v Pešti hoteli.

Vnanje države.

Bolgarski ustaši iz Silistrije neso ušli čez Dunavo, ampak Dobrudžo. V Ruščuku je pa bila ustaja resnejša. Preteklo je mnogo krvi. Več vodij ustaje je ranjenih in zaprtih. Sedaj se je nekda vladnim četam že posrečilo napraviti red. V Silistriji sta razen polkovnega poveljnika Krestova pala še dva častnika in 16 vojakov. Ustaši se neso dosti ustavljali, ko so prišle vladne čete. Ustajo so bili nekda prouzročili častniki, katere je vlada odstavila. Krestov sam sicer še ni bil odstavljen, a pretila mu je že vlada, da ga odstrani. V Ruščuku so se ustaje udeležili samo ženijski vojaki, peške milice so pa hitro ukrotile ustajnike. Da se posrečilo ustajo vladi tako hitro zatreti, temu je uzrok, ker je vlada nekda bila že poprej poizvedela, kaj se namerava. Mnogo oseb so zaprli v raznih bol-

Dalje v prilogi.

Pičan, kakor veste, bil je sedež biskupije Pentapolis, katero je ustanovil bojda sam Konstantin Veliki Prvi Pičanski škof, katerega je posvetil sv. Mohor, „apostol isterski“, bil je sv. Nicefor. Njegova desna roka shranjuje se še dan danes v Pičanski cerkvi v tako imenovanem oltarju „sv. moči“. Sv. Niceforu je nasledovala v Pičanu dolga vrsta škofov; ondodni cerkveni zapisnik jih našteva 75. V Pičanski biskupiji se je božja služba opravljala v slovenskem jeziku, kateri je še zdaj po nekod v Istri bogoslužben jezik, na pr. v Kastvu in v nekih cerkvah na Krškem otoku. Ondi je bila jako dobro razširjena glagolica. O tem pričajo po Istri mnogi glagolitski napisi, na primer: v Kastvu, v Rukavci, v Klani, na Veprinci nad slavljeno Opatijo, v Lovranu, v Moščeniški Dragi, v Boljunu, Čepiču, Sušnjevici, Kozljaku ob Čepiškem jezeru in na mnogih drugih mestih po Istri in kvarnerskih otocih. Sploh je tu v Istri vse polno glagolitskih spomenikov, bodi si v javnih napisih, cerkvenih knjigah, urbarijih in letopisih ali v zasebnih oporokah in v starih obiteljskih pismih. Mnogo tega dragocenega gradiva iz narodne minolosti isterske rešil je v prejšnjem mojem pismu omenjeni gosp. Jakov Volčič, zбоk česar so ga zavedni vrstniki imenovali „ljubimcem tužne Istre“.

V Pičanu sem se najprej poklonil veleč. gosp.

dekanu Starihi, porojenemu Črnomeljcu. Čili stavec, visok, čestitljiv mož, z vedrim, ljudomilim obličjem, vsprejel me je kaj prijazno. Z ganljivo uljudnostjo me je spremil v cerkev, kjer mi je razkazoval vse njene znamenitosti.

Pičanska župna cerkev, h kateri pripadajo tri podružnice, posvečena je D. Mariji. Cerkev, obnovljena iz nekdanje katedralne cerkve l. 1771., stoji na južnim plati mestnega obzidja. Pred pročeljem je prostrana kamenita terasa, s katere se vidi ves južni predel Pičanske okolice. Znotraj je cerkva kaj lepo urejena. Pozna se jej takoj na prvi pogled nekdanja imenitost njena. Zidana je sorazmerno v jasnem romanskem slogu. Goraj po oboku, kakor po doljenih stenah se vidijo še sledi prvotne njene ornamentike. Zlasti znamenit je cerkveni tlak, ki je sestavljen malone iz zgolj spomeniških plošč, katere pokrivajo rakve ondri pokopanih škofov Pičanskih. Te plošče so okrašene z raznovrstnimi napismi in — horribile dictu! — golimi nadgrobnimi podobami, nad katerimi bi se ježili „nepooljeni lasje“ kakemu nestrpnežu slovenskemu. Mej temi ploščami se odlikuje posebno ona na levo pri uhodnih vratih, na kateri je kiparsko delo po tolikih letih ostalo še povse nepokvarjeno. Cerkva ima sedem oltarjev, vse iz pristnega marmorja. Na velikem oltarju je podobna sv. Nicefora, goraj omenjenega prvega škofa

Pičanskega. In oltarju na desno stoji še nekdanji škofov prestol, v spomin dvanajststoletnega veličja biskupije Pičanske.

Druga, poleg cerkve vidna znamenitost v pravem pomenu besede je — Pičanski zvonik. Ta velikan se Vam dviga na sredini prvotno že pretesnega trga kaj oblastno po konci, visoko iznad zgradb vsega mesta. To Vam je, rekel bi, kamenit kličaj Pičanskim potomcem: kaj pa je tebe treba bilo! Ne rečem, da zvonik ni lep! Narobe! Zvonik je prelep za — Pičan! In pa — previsok je: dve tretjini sedanje njegove visokosti bi zadoščevali poveličevati bedo Pičanskih razvalin! Pri pogledu tega Golijata sredi podrtih koč polotilo se me je isto otožno čuvstvo, kakor pri občudovanju veličastne — Djakovske cerkve, poleg bornih, s slamo kritih bajt! In kakor sem rekel: jedini prostor, kar so ga imeli brižni Pičanci na sredi tesnega svojega mesta, požrl jim je zdaj ta ošabni nebodi-ga-treba, ki bi imel mesta dovolj, recimo, gori ob južnem obzidju pred cerkveno teraso! Pa veste, koliko je stal ta Pičanski zvonik? Nič manje, nego 17 000 gld. No, pa so ga tudi zidali celih — 85 let! Vzgrajen je res prekrasno — pristen posnetek sv. Markovega zvonika v Benetkah! In lepo ga je videti z daljave, zlasti od zdočaj iz Raške doline! Z njegovih lin se Vam razgrinja prediven razgled po širnem okrožju

garskih mestih. Sicer se pa vladi še nikakor ni posrečilo zagotoviti si mir in r. d. kajti v več družih krajih je pa sedaj buknil ustanek. Oblasstva so do bila dokaze, da so ustaši v raznih bolgarskih mestih bili v zvezi. Pred vsem so nameravali oklicati Cankova za regenta in slednji bi bil sestavil novo vlado. V bolgarskih vladnih krogih se govori, da je ustajo na skrivnem podkurila Rusija, ki je poslednji čas raznim revolucijskim odborom v ta namen poslala nič manj kakor 3 milijone rubljev. Vlada hoče z ustajniki jako strogo postopati. Vojni minister je nekda ukazal, da se bolgarski častniki, ki so potegnili z ustaši, ustrelje. Ruski listi so z veseljem pozdravljali ustajo in jej želeli najboljšega uspeha. Sam „Journal de St. Petersburg“ je izrazil željo, da bi dogodki naredili konec anarhiji, ki že 18 mesecev traja v Bolgariji ter bi se napravil jedenkrat red.

Rusija bode povišala carino na železo. Nemci so zaradi tega jako nevoljni, kajti izvažali so največ železa v Rusijo, pa tudi Angležem bode povišanje carine na železo mnogo škodovalo. Nemška vlada se baje jako prizadeva, da bi Rusijo odvrnila od tega sklepa, toda najbrž zaman. Pristanišče v Odesi nameravajo razširiti in popraviti. Nadejajo se, da se bode potem mnogo blaga zvozilo v Odeso, ki se sedaj skozi Trst in čez Reko uvaža v Rusijo.

Srbska vojska se re bode reorganizovala po Horvatovičevem načrtu, kajti vojaška komisija, ki je bila sklicana v Beograd, je spoznala, da je neizvedljiv. Zaradi nemirov v Bolgariji je vlada sklenila dobro zavarovati mejo in se bodo zategadelj sklicali rezervisti.

„Temps“, ki je navadno dobro poučen o namerah francoske vlade, zanikava poročila raznih listov, da Francija želi z Rusijo in Italijo skleniti zvezo. Francozi žele miru, zategadelj o ofenzivni zvezi niti govora ni, pa tudi defenzivne zveze ne iščejo, dasi so jim dragi izrazi simpatij. Če Rusija pove, kaj more Francija v vojni od nje pričakovati, potem še ne vemo, kako uslugo zato hoče od Francije. Francija najbolje stori, če se na nobenega ne zanaša, ampak samo na lastne sile. „National“ tudi nema nobenega zaupanja v zvezo z Rusijo.

Ker v Berlinu spoznavajo, da se v bodočej **nemško-francoske** vojni ne morejo zanašati na Rusijo, ponahavajo izzivati Francoze. Mogoče je celo, da se v kratkem odnošaji mej Nemčijo in Francijo jako zboljšajo. V ponedeljek pride Lesseps z važno misijo v Berlin, katere posledice se bodo, kakor se govori, kmalu pokazale. Hkratu bode pa prinesel francoskemu veleposlaniku veliki križ častne legije. Mogoče je pa tudi, da se Nemčija nalašč Francozom prijaznejšo kaže, da se dobro za vojno pripravi. V Agenciji in Loreni delajo se nekda jako pridno razne vojne priprave.

V **danskej** spodnjem zbornici izjavil se je pomorski minister Ravn, da velevlasti dobro vedo, da bode Danska popolnem neutralna, ko bi se začela vojna mej evropskimi velevlastmi. Poročila raznih listov, ki so trdili, da bode Danska pomagala jednej ali drugej velevlasti, so neosnovane.

Domače stvari.

(Slovenska predstava) v dvorani narodne Čitalnice bode jutri v nedeljo dne 6. marca t. l. Dramatično društvo obhaja dvajsetletnico svojega obstanka, ter spravi opereto „Mesečnico“ na splošno zahtevanje zopet na oder. Ponavljal se bode Gringoire, igrokaz v jednem dejanji, kateri je minulo nedeljo dosegel sijajen uspeh. Sedeži se dobivajo v nedeljo od 9. ure zjutraj naprej pri čitalničnem kustosu in zvečer pri kasi.

istersk ga poluotoka in preko njegovih istočnih bregov na sinje morje . . .

Mesto „Pičan“, kakor sem Vam že zgoraj namignol, podobno je bolj razvalini, nego kakšnemu mestu. Razven župniške cerkve in šole, nemate ga tu poslopja, iz katerega bi Vas ne pozdravljala beda in siromaštvo njegovih prebivalcev. Mnogo trdnih nekdanjih zgradb se je porušilo, kakor debelo mestno obzidje, po katerem zdaj raste trava in trnje . . . No, stari naš Pičan pa Vam je svoje dni prebil tudi dosti nadlog! N. padali so ga v teku stoletij razni sovražniki: Uskoki, Turki, Benečani in morskoli tolovaji itd. Navzlic tem nezgodam ima Pičan še danes ipak čez 2.200 prebivalcev.

Okolica Pičanska Vam je jako lepa! Na zapadni in severni strani mesta širi se mlado gnelčje, dočim mu na južni plati, po prisojnem hribu, okrog po slikovitih gredinah rastejo oljke, smokve, breskve, marilice in mandelji. Mej njimi pa se vijejo polatnikih bujne brajde, na katerih zore-a sladko, nekot jako sloveče vino Pičansko.

Sedeč ondi na terasi mej rumenolistnim tršjem, presanjaril sem blažen jesenski večer, zroč zavzet doli na Čepiško jezero, nad katerim je večerni somrak razpenjal vijeletno svojo kopreno.

Prostoslav Kretanov.

(Osobne vesti.) Deželne sodnije svetnik gosp. Josip Martinak premeščen je od okrožnega sodišča v Rudolfovem k deželni sodnji v Ljubljani. — Svetniški tajnik g. Fran Tomšič imenovan je deželne sodnije svetnikom v Ljubljani. Načelnik pomožnih uradov v Ljubljani, gosp. Ignacij Breschar, imenovan je ravnateljem pomožnih uradov v Gradci.

(Za Erjavčev spomenik in ustanovo) nabranih je doslej po zadnjem izkazu 1194 gl. 68¹/₂ kr., posebej pa še 500 gl., katere je darovala družba sv. Mohora.

(„Liublanski pohajkovec“) nam piše: O „Bauernballu“ ste že parkrat pisali, a do volite tudi meni par besed. Prišlo mi je namreč na uho, da se je pri tem plesu, namenjenem v dobrodelen namen, prav nesramno računilo, da se je denar takorekoč proč metal. Vsi troški „Bauernballa“ znašajo nekda nad 1100 gl. in samo jeden obrtnik zaračunal je baje 870 gl. Ker nikakor ne gre, da se Ljubljanskega milosrčnega občinstva darežljivo t na tak način zlorablja, bi bila pač dolžnost dotičnega odbora, da objavi vse račune. Videli bomo potem, na kateri strani je „blamaža“ in kdo je imel od tega plesa največ dobička, ali pogoreli nemški glumači, ali pa kdo drugi, videli pa tudi, kako se pri takozvanih dobrodelnih prilikah s tujimi novci ravna. Torej na dan z računom!

(Okrajni odbor.) Vsled zadnje volitve je v okrajnem odboru pri sv. Lenartu v Slov. goricah načelnik g. Peter Mesarec, veleposestnik pri sv. Juriji, njegov namestnik pa je g. Anton Vogrin, veleposestnik v Spodnjem Porčiči. V odboru pa so g. Matija Polič, veleposestnik pri sv. Lenartu, za veleposestvo, g. J. Vračko, krčmar pri sv. Trojici, za trga in za kmetско posestvo g. dr. K. Wenger, c. kr. okr. sodnik pri sv. Lenartu, g. K. Pečovnik, posestnik v Gočovi, Karl Murko, posestnik v Biši in pa zgorjeni, g. Anton Vogrin, ki je namestnik načelnika.

(V novi cestni odbor za Tolminski okraj) v Tolminu so voljeni sledeči odborniki: Josip Devetak, župan v Tolminu; Kadenaro, župan v Berginji; Kranjec, župan v Dreženci; Kunc, župan v Smasteh; Medvež, župan na Livku; Brišar, župan na Grahovem; Mrak, župan na Pečinah. 27. volilcev iz županij Koborid, Idersko, Volče in Sv. Lucija ni volilo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 5. marca. „Praviteljstvenij Vestnik“ imenuje vojaški ustanek v Silistriji vratolomno, po opravičeni nevolji izseljenih častnikov in njih somišljenikov izvano podjetje ter pravi, da vlada še ni izgubila upanja, da se zopet povrnejo redne razmere. Ruska vlada bode v bolgarskem vprašanji ravnala se po dosedanem načinu.

Berolin 5. marca. Wolffov „bureau“ javlja iz Sofije: Vojaški ustanek v Ruščuku udušen. Prizadeti častniki ali ubiti, ali pa ujeti, Mej težko ranjenimi ustaši polkovnik Filov in poveljnik Uzunov.

Berolin 5. marca. V novem državnem zboru je 221 pristašev, 176 pa nasprotnikov septennata.

Sofija 4. marca. Vlada prišla na sled obširni zaroti in so vsled tega zaprli Canova, Karavelova, Nikoforova, Rizova, Sarafova in še več družih civilnih oseb in častnikov.

Gjurgjevo 4. marca. „Agence Havas“ javlja: Ustanek v Ruščuku uprizoril je batalijon ženijcev. Pehota in milica sta ustaše premagali. Slednji ubežali so na Rumunsko. Kakih deset ustašev ustreljenih. Zagotavlja se, da je v Trnovem in po drugih krajih buknil ustanek in da je Trnovo v ustaških rokah. Telegraph mej Sofijo in deželo je prerezan. Anarhija se širi po vsej Bolgariji.

Berolin 4. marca. Predsednikom državnemu zboru izvoljen Wedell, prvim podpredsednikom Buhl, drugim Unruh. Prihodnja seja v ponedeljek. Na dnevnem redu vojaška predloga.

Razne vesti.

(Zdravništvo na Dunaji.) Po podatkih mestnega magistrata sta na Dunaji 902 zdravnik (doktorja), 43 ranocelnikov in 33 živinozdravnikov.

(Nasledki črne vojske.) Iz vseh župnij na Dunaji in v okolici se javlja, da je bilo letos

razmerno veliko manj porok, nego druga leta. Uzrok temu da je črna vojska, stariši in bčere nečejo zveze z možmi, ki utegnejo danes ali jutri v boj, branit domovino.

(Boulanger kandidat za nemški državni zbor.) Pariški list „Le Pays“ pripoveduje, da je francoski vojni minister general Boulanger v nekem alžaskem mestu bil postavljen kot kandidat za nemški državni zbor in da je dobil 307 glasov.

(Vojno ščuvanje v nemških šolah.) Mlada hčerka Frankobrodkega uralnika prišla je iz šole in je rekla svoji materi: „Ako bode vojna, bodo Francozi nam glave porezali in z njimi lepšali Lipe (ime ceste.)“ Ko je mati hčerko vprašala, kje je to zvedela, povedala je, da je učitelj otrokom pripovedoval v šoli, da bode vojna, ter se bodo Francozi strašno maščevali. Stariše bodo morili in otrokom rezali glave, ter jih po Lipah obešali. Tudi drugi otroci so potrdili, da je učitelj res to v šoli pripovedoval. To poroča „Frankfurter Zeitung“.

(Nesreča v Nizza.) Grozoviti potres, ki je pred malo dnevi opustošil in poškodoval toliko mest ob Sredozemskem morji, spomina nas, da je baš Nizzo skozi štiri leta vsakikrat ob istem letnem času zadela huda nesreča. Pred štirimi leti v noči mej 3. in 4. aprilom uničil je požar kazino in napravil več milijonov škode. Drugo leto pogorelo je na pustni ponedeljek gledališče in zgorelo blizu 300 oseb. Lansko leto o pustu bila je grozna nezgoda na železnici mej Nizzo in Mentono, letos pa na pepelnico jutro strašni potres! Kaj nam prinese bodoče leto? vprašajo se ljudje malosrčno. Dal Bog, da kaj dobrega.

Rojaki pozor!

Dne 8. listopada t. l. bo se izpolnilo 70 let, kar se nam je porodil učenjak in pisatelj, kakeršnih imamo Slovenci malo peščico; namreč dični starina Davorin Trstenjak. V prvi številki letošnjega „Slovana“ čitamo te-le besede: „Prihodnje leto praznuje velezasluženi naš pisatelj g. Davorin Trstenjak svojo književno petdesetletnico in zajedno sedemdesetletnico svojega življenja. Slovan bode tedaj predočil slavnega jubilarja čitateljem v lepi sliki i v korenito sestavljenem životopisu iz peresa g. Andreja Fekonje“. To je istinito lep in hvalevreden namen. Ali to bo le za čitajoče slovensko občinstvo, a kaj bo to koristilo priprostemu ljudstvu, na katero imajo take svečanosti mogočen upliv? Davorin Trstenjak je zraven Miklošiča in pokojnega Cafa najučenejši Slovenec, katerim je tekla zibelka mej Muro in Dravo, mož trudeč se neumerno od rane mladosti do sive starosti za blagor in napredek ubogega slovenskega naroda; mož, katerega ne spoštujemo samo njegovi omikani rojaki, ampak katerega čislajo vsi učeni Slovani, katerega — kakor nekda Kopitarja — pozna Evropa. Pristojno je tedaj, da on praznuje petdesetletnico svojega književnega delovanja in sedemdesetletnico svojega življenja. Ali, ako jo bo praznoval v zatišji na svojem skromnem domu mej izbranimi pisatelji, kamor mu bodo prihajale brzojavne častitke, od katerih bo gotovo v prvi vrsti čestitka od njegovega prijatelja, prevzvišenega vladike Josipa Jurija Strossmayerja, te uzorne dike jugoslovanske, bode li to gledal prosti narod, za katerega se on trudi že toliko let, sè svojimi očmi? Bode li se on veselil in naslajeval sè slavljencem? Gotovo ne. Rojak! l. 1867. smo na Štajerskem pri Veliki nedelji proslavljali pokojnega zgodu inopisca Krempeljna; leta 1880. vršila se je v čast pokojnemu slavnemu pesniku Stanku Vrazu, katerega učenec je bil Davorin Trstenjak, na njegovem rojstnem domu v Cerovci pri Svetinjah sijajna veselica; l. 1881. smo slavili na rojstnem domu v Središči pesnika Štefana Modrinjaka, a l. 1883. smo na trgu v Ljutomeru sijajno obhajali sedemdesetletnico „velikana učnosti“ viteza dr. Miklošiča. Ne bi li tedaj bilo tudi primerno, da bi letošnje leto v jesen priredili dostojno veselico v čast g. Davorinu Trstenjaku pri sv. Juriji na Ščavnici? Sv. Jurij na Ščavnici je jedna izmej največjih župnij, kar jih ima la bodska vladikovina, ali ondi je po nekaterih vesnicah, kakor tudi v okolici, glede narodne zavednosti hlad, gledé ljubezni do lastnega jezika mrz, gledé rodoljubja led. Nasledki g. Davorinu Trstenjaku v njegovem rojstnem kraju v čast osnovane veselice bi bili kakor solnčni žarki, ki bi vsaj nekoliko pregnali ta hlad, mrz in led! Na noge tedaj, vrli odborniki Ljutomerške, Ormoške, Ptujске, Mariborske itd. Čitalnice, zložite se in osnujte našemu dičnemu rojaku v čast dostojno sijajno veselico. Dal Bog, da bi te besede našle odmev v vseh rodoljubnih, za vse, kar je dobro, koristno in lepo vnetih srcih!

B. Fl č

Tujci:

4. marca.

Pri **mu:** Baron Schwegel z Dunaja. — Taussig iz Lince. — Mayer z Dunaja. — pl. Gregorio iz Trsta. — Santarelli, Amberger z Dunaja.

Pri **me:** Dr. Ginti, Pabst z Dunaja. — Windt iz Prage. — Spitz z Dunaja. — Stritof iz Trsta. — Weiss, Horowitz z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

3. marca: Ferdo Malahowski, bivši izdelovalec orgelj, 74 let, Karlovska cesta št. 7, za mrtvoudom. — Josip Zorc, delavčev sin, 18 dni, Tržaška cesta št. 24, za božjastjo.

V deželnej bolnici:

2. marca: Jovana Jager, posestnikova hči, 19 let, za rakom. — Anton Nevak, delavec, 37 let, za jetiko.

3. marca: Apolonija Koman, posestnikova žena, 60 let, za oslabljenjem meči. — Jožef Kušar, posestnikov sin, 19 let, za telesno poškodbo.

Tržne cene v Ljubljani

dné 5. marca t. l.

Pšenica, hktl.	7 31	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5 04	Surovo maslo,	90
Oves,	4 39	Jajce, jedno	2
Ajda,	3 09	Mleko, liter	8
Proso,	4 22	Govoje meso, kgr.	64
Koruza,	4 87	Telečeje	50
Krompir,	3 03	Svinjsko	60
Leča,	10	Koštrunovo	36
Grah,	11	Pišance	55
Fižol,	11	Golob	22
Maslo, kgr.	1	Slama, 100 kilo	3 03
Mast,	68	Slama,	3 03
Speh frišen,	60	Drva trda, 4 metr.	6
		" mehka,	4

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. marca.	7. zjutraj	743.96 mm.	- 26° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	742.40 mm.	9 0 C	sl. zah.	jas.	0 00 mm.
	9. zvečer	742.32 mm.	2 0 C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura — 2.8°, za 0.5° nad normalom.

Dunajska borza

дне 5. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	glđ. 78.45	glđ. 78.10
Srebrna renta	" 79.5	" 79.80
Zlata renta	" 109.95	" 108.75
5% marcna renta	" 96.45	" 96.10
Akcije narodne banke	" 851.—	" 850.—
Kreditne akcije	" 273.80	" 273.60
London	" 128.15	" 128.30
Srebro	" —	" —
Napol.	" 10.15	" 10.14 1/2
C kr. cekini	" 6.03	" 6.03
Nemške marke	" 62.75	" 62.80
4% državne srečke iz l. 1854	25 glđ.	125 glđ. 70 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	164
Ogerska zlata renta 4%	" 96	" 10
Ogerska papirna renta 5%	" 86	" 80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	" 105	" 50
Dunava reg. srečke 5%	100 glđ.	113
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	" 125	" 75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	" —	" —
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	" 100	" —
Kreditne srečke	100 glđ.	174
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	" 209	" —

Zahvala.

Za skazano sočutje mej boleznijo in ob smrti, kakor tudi za darovane lepe vence, za obilno spremstvo pri pogrebu našega nepozabljivega, pre-rano umrlega soproga, oziroma očeta, gospoda

IVANA M. PIRCA,

hišnega posestnika in umir. uradnika c. kr. priv. južne železnice,

izrekam vsem prijateljem in znancem, posebno gospodom uradnikom c. kr. priv. južne železnice, svojo najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, v dan 5. marca 1887.

(144)

Zalujoča rodbina.

Poslano.

(7-9)

GLAVNO SKLADIŠTE MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče piče,

1 kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine 1 želudca bolesti grkljana 1 proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Služba.

Dosluzen podčastnik, ali pa paznik, ki je že služil v kaki tovarni, neomadeževanega značaja, dobi mesto v to varni na Kranjskem — Nekaj spretnosti v risanju bi se želelo. — Znanje slovenskega jezika se zahteva. — Lastno-ročno pisane ponudbe vsprejema pod V. 300 upravnistvo tega lista. (119-3)

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejeme **dobro in jako priljubljena avstr. jaska družba**. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70-10)

Hiša,

priljavna za prodajalnice, ostilnice in obrtajo, **proda** se iz proste roke in po nizki ceni na Dunajski cesti v **Krašnji blizu Lukavice**. Hiša je v dve nadstropji in z opeko krita ter ima 7 sob, kuhinjo in klet za vino; zraven je dvojni hlev, 4 štanti kozolca, njiva, gozd in dva vrta za cvetlice in salato. — Cena se izve pri (125-2) **G. Ferlič-i v Krašnji št. 22.**

Kisla voda, kopališče Radence

s svojo jako obilo „natro-lithion-kislo“ Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisli „Lithion“ pri protinu najboljši in najgotovjeji zdravilo.

Vsled obilnega ogljenokisljika, natrona, lithiona je radvanjska kisljka voda kot specifikum pri: protinu, kamniji v želodci, mehurji, ledvicah, zlati žili, bramorici, brahoru, zlatenici, žledodnih boleznih, kataru. Kopolji, stanovanja, restavracija cenó.

Zaloga: F. Plautz v Ljubljani, P. Solinger via gozpa v Trstu, A. Mazzoli v Gorici, Dr. Ernst Kumpf, lekar v Beljaku, v Celju in Mariboru v vsaki specijalsti trgovini.

V Calumetu v Severnej Ameriki dne 25. junja 1886.

Blagorodni, plemeniti gosp. TRNKOCZY, lekar poleg rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam, da sem prejel Vašo pošiljatev domačih zdravil, kakeršne Vi napravljate, v svojo največjo zadovoljnost. Prosim Vas tedaj še enkrat, po pošti poslati naslednjih izvrtno uplivačjih domačih zdravil ter Vam hkratu pošljem 9 dolarjev (nad 20 glđ. av. velj.) za poplačilo stroškov. Vzlic precejšnjih vožnih stroškov se ne ustrašim naročiti Vaš h jako razširjenih domačih zdravil iz **Calumeta, Michigan, v Severnej Ameriki**, ker jih moji tukajšnji rojaki po pravici močno zahtevajo. Ostanem Vam udani

Josip Schneller, v Calumetu, Michigan, Sev. Amerika.

5 dvanajstoric **Marijacejskih kapljic** za želodec, proti želodčevim boleznim itd., 1 steklenica 20 kr.

5 zavitkov **kri čistilnih kroglic**, 1 škatljica 21 kr.

1 dvanajstoria **cvetú zoper izganje po dr. Malič-i**, proti protinu, revmatizmu itd., 1 steklenica 50 kr.

1 dvanajstoria **sokú kranjskih planinskih zelišč** s podfosforo-kislim apnom in železom pomešanega, proti plućnim boleznim, kašlju in hripavosti, 1 steklenica 56 kr. P. n.

Jednakih zahvalnih pisem in naročil za domača zdravila **lekarne TRNKOCZY, zraven rotovža v Ljubljani**, došlo je poslednji iz vseh držav kontinenta, na stotine iz kronovin Avstro-Ogerske in sicer od zdravnikov, lekarjev, živnozdravnikov, duhovnikov itd. itd. (792-20)

CACAO in **ČOKOLADA**

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856-73)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u. Razpošilja se v provincije prot. poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE, c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

HARMONIKA

na pet vrst in s petimi močlasi, doneča, kakor do se-taj še nobene ni bilo, **proda se** po prav primerno nizki ceni. — Več o tem pove **F. Vodisek v Ljubljani, Poljan-ska cesta št. 25.** (126-2)

Takoj se daje v najem

krčma „Čret“,

spadajoča k Lupinjaku, ležeča ob glavnej cesti mej **Rogatec** in **Krapino**, s prodajalnicó (kovačijo) in z vsemi zemljišči vred na 3 ali 6 let. — Natančneje se polzve pri **Petru Lončarek-u**, najemniku **Lupinjaka**, pošta **Rogatec.** (131-3)

Mokarija.

Dobro preskrbljena mokarija na jako dobro obiskovanem mestu **odda se takoj ali o sv. Juriji v najem.** — Ponudbam odgovarja iz uljudnosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (115-3)

Gospod GABRIJEL PICCOLI v Ljubljani.

Moj sin bolehal je dve leti vsled bolečin v želodci, na slabem prebavljenji, vetrovih in zelo močnem krči. Zaradi neprestane nerodnosti v prebavi in reji shuj-sal je neznano in postal ves zbezan. Ni Vas treba zagotavljati, da sem vsa sredstva, ki nam jih medicinska naša veda zadaje, poskusil, in da tudi raznovrstnih rudniških vodá ne sem pozabil; ali žal, da učinek vseh poskušanj niti olajšujoč ni bil. Naposled orido mi na misel Vaša toliko čislana **želodčeva esenca** in pribežim še v njeno zavetje, nadejaje se le še od nje rešitve. — In nesem se varal! — Izšlo je tako neprčakovano dobro, da je moj sin, dasi je komaj 6 flašic te esence použil, čutil se takoj vsega spremenjenega in popustilo ga je vse preje neznošno trpljenje; — zagotavljam Vas, ta ozdravitev dozevala se mi je kakor kak čudež. —

Ne morem biti toli nehvaležen, da ne bi po tako očividno sijajnem uspehu vsakteremu, ki trpi na slabem prebavljenji, hemerodijih in sličnih boleznih, Vašo želodčovo esenco prav gorko ne priporočal. Pooblaščujem Vas tudi, da to spričalo moje hvaležnosti razglasite in to kot zahvalo velezaslužnemu možu, ki je iznašel tako izvrstno sredstvo in lek, kojega ni mogóe dovelj prehaliti.

Vas udano pozdravlja

Dr. Leon Levi, dosluž. zdravnik.

V Trstu, 14. februarja 1887.

(112-3)

Dunajski, originalni, pristni TRPOTČEV

izvleček s (podfosforokislim) **apnom-železom,** kateri izdeluje samo lekar **Victor pl. Trnkoczy,** lekar na Dunaji, V., Hundsturmstrasse 113.

Izvrstno, že 20 let preskušeno in neprekosljivo zdravilo. Pri začenjajoči se sušici tuberkulozi, jetiki, slabosti pluč, bluvanju krvi pomaga izvlečkovo apno s tem, da gnojne dele ozdravi (zapne). — Proti pomanjkanju krvi, bledici, slabosti, škrofeljnim pomaga veeuplavno kri delujoče železo. — Kašelj, hripavost, katar, zasilenje, težko sapo olajša, ozdravi in odpravi trpotčev izvleček. Iz teh treh zdravilnih sestavin je najgotovješe zdravilo za vse prsne in

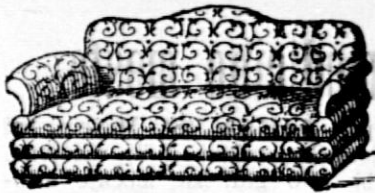
plučne bolezni.

Pozor!

Znameniti zdravilni uspihi originalnega izdelka dosežejo se z dvojnim uplivanjem trpotčevega izvlečka v zvezi z apnom-železom, kar potrjujejo mnogi ozdraveli z zahvalnimi pismi — katera so v originalu razložena na ogled.

Posebno se opozarja, da je treba paziti, da se moj izdelek ne zamenja s kakim drugim, ki se blizu tuča imenuje. Da se dobi vselej pravi izdelek, zahteva naj se pri kupovanji „Trpotčev izvleček z apnom-železom iz Franziskus-lekarne na Dunaji“ (Hundsturmstrasse 113). Da je pristen, mora imeti na zavrtku varstveni znak, ki sta tu zraven (trpotčeva rastlina in sv. Frančišek). Originalna cena glđ. 1.10, po pošti 20 kr. več za zavijanje. Glavna zaloga, ki ga vsak dan razpošilja v provincije, je **Franziskus-Apotheke, Wien, Hundsturmstrasse Nr. 113.** (kauter naj se pošiljajo pismene naročbe).

Zaloga pri gosp. lekarju **U. pl. Trnkoczy-ju** v Ljubljani in v lekarnah vsih večjih provincija nih mest. (854-23)

Da omogočim vsakemu omisliti si, kar je v vsaki sobi najpraktičnejše in najlepše, nastavl sem svojim divanom za malo časa nizko ceno

25 gld.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim blagom, ki ne izgubi barve. Za dobro delo se jamči. Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izdelujem jih tudi brez istega. Resnim kupcem na deželi pošljem, če želijo, vzorce blaga franco. Gornja nizka cena velja le za malo časa, torej prosim, se pravočasno oglašati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamči.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3.
Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske garniture, žimnice, posteljne uloge i. t. d., izdelujejo se po ceni, brzo in solidno. Poprave v mestu in na deželi prevzemam in izvršujem v občno zadovoljnost. (54-12)

Semena

velikanske pese, detelje, raznih trav in sočivja

najboljše vrste prodaja sveža (141-1)

PETER LASSNIK v LJUBLJANI.

Umetne (41-13)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel, poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

V zalogi klobukov

ANTON KREJČI,

na Kongresnem trgu, na voglu Gledaliških ulic, se dobé najfinjši in najnovejši

klobuki

za gospode in dečke, kakor tudi

civilne in vojaške kape

v bogati izberi in po nizkih cenah. (199-52)

Podpisani kupčijski vrtnar v Smoletovej hiši na Marije Terezije cesti št. 1 zahvaljuje se za do sedaj skazano mu zaupanje in prijazni obisk in si usoja hkrati naznanjati, da je zaradi večje priročnosti p. n. občinstva vzel v najem

v Slonovih ulicah, v Perlesovej hiši št. 9, štacuno,

kjer vsprejema naročila na različne

grobne vence in šopke

(bukete), prve s trakovi ali brez trakov, z napisom ali brez napisov.

Tudi se vedno dobé pri njem vsakovrstne eksotične in domače ovetke in semena, sploh vse v njegovo črt spadajoče stvari.

Postrežba je kar mogoče hitra in ceno nizka.

Z velespoštovanjem

(123-3) LEOPOLD BARTULINI.

Marijateljke kapljice

za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvršten uspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodeci, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Svarilo!

Opozarjamo, da se te istinite Marijateljke kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkoczy zraven rotovža na Velikem trgu v Ljubljani. (685-22)

Prodaja

„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim koreninom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenev, poslovenil M. Mdlowh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznanke knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštvo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Victor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Spedijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice

Nasproti **JOSIP STRASSER** Nasproti kolodvoru. v Inšpruku na Tirolskem. kolodvoru.

Potovalna posredovanja v vse kraje.

Natančnejša izvestja za vse obhode.

Kombinovani in mejnarodni obratni obhodi.

Specijalne uredbe za planinske obhode.

Vožni bileti za Severno in Južno Ameriko, Afriko, Avstralijo itd. itd. (104-5)

Rotterdam } vozijo vsako nedeljo
iz in } prekrasni parniki od ces. kr.
Amsterdam } avstrijske vlade

koncesijonovane nizozemsko-ameriške parniške družbe v Novi York.

Iz Inšpruka via Arberg je najkrajša in najcenejša pot.

Dve novi kočiji

se prodasti po nizki ceni (140-1)

v Ljubljani, na Marije Terezije cesti šte. 6.

Nepremočljive

plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (554-32)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccolija v Ljubljani.

prodaja se v malih steklenicah, kojim je utisneno ime nje izdelovatelja G. Piccolija, Ljubljana. Vsakej steklenici priložen je navod, kako jo rabiti, v slovenskem, nemškem in laškem jeziku, ovit z rožnobarvenim papirnim trakom, na kojem je videti postavno zavarovana znamka (angelj, znamenje lekarne Piccolijeve). Opozarjamo pred ponarejenimi izdelki, ki so brez vsake vrednosti! — Kdor protipostavno ravna, bo ostro kaznovan.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr. po poštne povzetji. Poštino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah à 10 kr. v Ljubljani samo v lekarni Piccolij, „pri angelji“, Dunajska cesta. V steklenicah à 15 kr. v Novem Mestu v lekarni Rizzoli in v mnogih lekarnah na Štajerskem, Koroskem, Primorskem, Tirolskem, v Trstu, Istri in Dalmaoci. (5-9)

Naznanilo
krčmarjem,
kavarnarjem
in trgovcem.

Najfinejša žganje iz žita.	hktl. za 18 gld.
Najfinejša slivovka	26 "
droženka	38 "
Najfinejši Kuba-rum	36 "
Najfinejša rozolje vseh vrst	28 "
Naslednje pijače razpošiljajo se v hrastovih sodih z železnim obročem blizo 4 litre s poštne povzetjem franko na vse poštne postaje v Avstriji, ne da bi prejemnik še kaj stroškov imel.	
Najfinejši čajski Rum iz Jamajke gld. 4.80.	
Najfinejši Kuba-rum	2.90.
Najfin. pristna Štajerska slivovka	3.60.
Najfinejša štajerska višnjevka	3.80.
Najfinejša brinjevka	2.90.
Najfinejši kimmeljovec	2.60.
Najfinejši klosterski liker (Benediktinar).	3.80.

Esenca za želodec iz gorskih zelišč, izvrstna zdravilna in okusna pijača proti boleznim v želodci, kataru in krču v želodci. 1 steklenica z navodom, kako se rabi -40.

Razpošilja v obloženi kakovosti

gručinska žganjarija in tovarna

Benedikta Hertl-a, (839-17)

v Konjicah na Spodnje Štajerskem.

Dobro droženko vedno kupim in soče za 4 litre v dobrem stanju za 70 kr. nazaj vzamem.

Eksportna trgovina „pri zlatem meči“ (zum gold. Schwert)

Razpošilja po pošt. povzetji. BRNO. Uzorec in ceniki zastonj.

Modri tisk 10 metr. gld. 2.40.	Satine s kraji, najnovejše za žensko poletno obleko v vseh barvah, 10 metr. gld. 3.50.	Domače platno, I kos 30 D. vatlov. Ia 1/4 široko gld. 5.50 IIa 1/4 široko gld. 4.50 IIIa 1/4 široko gld. 3.—	Nanking, I kos 30 D. vatlov. Moder gld. 5.— Rudeč gld. 5.50	CRETONS v najlepših uzorcih. Ia 10 metrov gld. 2.60 IIa 10 metrov gld. 2.80
Damast-gradl, progast, 1 kos 30 D. vatlov, gld. 6.50.	Poletna ogrinjala 1/4 velikosti, v vseh barvah, samo dokler jih je kaj v zalogi. 1 kom. gld. 1.20.	Kavini prtiči v vseh barvah, 1 kavin prt s 6 prtiči gld. 2.— Posobne preproge, ostanek 10-12 metrov samo gld. 3.40.	Čipkasti zastori beli po 30, 40 in 60 kr. meter.	Croisé za moške gače, 1 kos 30 Dunajskih vatlov. Ia baže gld. 7.—.
● Grebenasto blago, ● ki se sme prati, po najnovejših uzorcih, iz prve tovarne grebenastega blaga, pravno za poletne moške obleke, I kupon 6.40 metrov dolg gld. 3. Samo dokler ga je kaj v zalogi.		Vsakovrstno blago za ženske obleke za sezono 1887 v veliki izbori vedno v zalogi.		Brnsko sukno iz priznanih Brnskih tovarn, za ogrtače in obleke, (116-1) gld. 1.— meter in višje.

Pri naročilih za 50 gld. 4% ceneje.

Išče se popolnem zmožnega
pomočnika (komis)

za trgovino z mešanim blagom na deželi.
Ponudbe z dokazi večletnega samostalnega službovanja in z naznanilom referenc po upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Oves „Triumf“

s trijerjem popolnem očiščen dobi se pri (137-2)

Gabrijelu Jelovšku na Vrhniki

100 kilo po 10 gld.

Priporočanja vredno
za zasobnike in gostilničarje
na deželi!

Pivo v steklenicah,

eksportno pivo, ki se ne pokvari, iz pivovarne bratov Koslerjev,
v zabojih-po 25 in 50 steklenic.

Zalogo ima (132-1)

AL. MAYER.

Doktorja medicine mesto

v trgu Šmariji pri Jelšah (St. Marein bei Erlachstein) na dolnjem Štajerskem je izpraznjeno. Letne plače dobi 500 gld. za lečenje siromašnih ljudi iz okraja Šmarijskega, zraven je pa še tudi dovoljno privatnega in sodnijsko-lečniškega posla ter zaslužka.

Kdor želi to službo dobiti, mora slovenski in nemški znati, pa svojo lekarnico imeti.

Prošnje naj se pošljejo do 15. marca 1887 na odbor okrajnega zastopa, ki je tudi pripravljen ostale pogoje itd. naznaniti.

Odbor okraj. zastopa v Šmariji pri Jelšah, dne 12. februarja 1887.

(110-3) Načelnik: Anderluh.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-20)

LJUBLJANA. Za franciškansko cerkvijsko, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

ŠIMEN KUKEC,

pivovar v Laškem (Markt Tüffer) in v Žavci pri Celji v Savinjski dolini,
priporoča svoje

izvrstno, preokusno

marčno pivo

v sodčkih in steklenicah

ter zagotavlja čest. naročnikom natančno, ročno in pošteno postrežbo. (98-3)

!! Noben cilindar več ne bode počil !!

Izvrstna svitloba.

Privarovanje petroleja.

C. kr. priv.
streščasti in kroglasti cilindri

PATENT MARIJAN

(z varstveno znamko)

dobivajo se samo v c. kr. tovarniški zalogi

P. KAJZEL-a.

trgovina s steklom, (556-20)

v Ljubljani, Stari trg št. 15.

Pred ponarejenimi cilindri brez varstvene znamke se svari.

„AZIENDA“

avstro-ogerska družba za za-avstro-ogerska družba za zavarovanje
varovanje življenja in rent. proti elementarnim škodam in nezgodam.

Ravnateljstvo:

na DUNAJI, I., Wipplingerstrasse št. 43.

Družba zavaruje

človeško življenje v vseh navadnih kombinacijah:

Zavarovanje za slučaj smrti, zavarovani znesek se izplača takoj po smrti zavarovanca njegovim ostalim, oziroma drugim obmišljenim;

zavarovanje za doživetje, preskrbovanje v starosti in otročje dote, zavarovani znesek se izplača zavarovancu samemu, ko doseže neko določeno starost;

Zavarovanje dosmrtnega dohodka, udovskih pokojnin in dohodkov za odgojo po najnižjih premijah in z jako kulantnimi pogoji, zlasti onim, da se policam ne more ugovarjati.

a) proti škodam, katere napravijo požar ali strela, parne ali plinove eksplozije, ali se naredi z gašenjem, podiranjem in izpraznjenjem pri stanovanjih in gospodarskih poslopih, tovarnah, strojih, mobilijah in vsakovrstnih opravah, zalogah blaga, živini, gospodarskem orodju in zalogah;

b) proti škodam, katere napravi ogenj ali strela ob žetvi in košnji na poljskih ali travniških pridelkih v gumnih in stogih;

c) proti škodam, ki je napravi toča na poljskih pridelkih;

d) proti nevarnostim prevažanja blaga po vodi in po suhem.

Zavarovanje proti telesnim nezgodam se še ni pričelo, a se bode pravočasno naznanilo p. n. občinstvu, kadar se prične.

Zastopstva družbe.

V Budimpešti, Wienergasse 3 in Schiffgasse 2; v Gradolu, Albrechtgasse 3; v Inostu, Bahnstrasse, Hôtel „Goldenes Schiff“; v Lvovu, Marijin trg 8, nova; v Pragi, Vaclava trg 54; v Trstu, Via St. Nicolo 4; na Dunaji, I., Hohenstauffengasse 10.

V vseh mestih in večjih krajih avstro-ogerske monarhije nahajajo se glavne in krajne agenture, ki rade dajo pojasnila in dajo ponudbene pôle ter prospekte zastoj in vsprejemajo zavarovanja.

Zastopstvo v Ljubljani, Slonove ulice št. 52, pri JOSIPU PROSENC-i. (8-3)

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

8 let sem bolehal tako silno za naduho, da sem že bil šel v občno bolnico v Pragi, da bi ozdravel. Pa vsa prizadevanja zdravnikov bila so zaman. Zvedel sem za dr. Rosov balzam. Ko sem ga užival popolnem po predpisu 14 dni, sem bil že precej boljši, čez pet mesecev pa sem bil že popolnem dober. Da govorim resnico, lahko povprašate dra. Schütze-ja ml., ki me je res prav po očetovsko zdravil, toda zaman. Nadejam se, da bode to zdravilo tudi drugim tako pomagalo, zategadelj priporočam vsem, ki imajo podobno bolezen, da naj se sami preverijo.

Z velespoštovanjem Jan Ješek v Hollefeld.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenju, krvnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črekih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, upravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti postnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205-3.

V Ljubljani: G. Picooli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birsoch, lekar; Jos. Svoboda, lekar; U. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baccarolich, lekar. V Kranji: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofoletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; E. Kürner, lekar; G. B. Fontoni, lekar. V Idriji: Josip Wario, lekar. V Ogljevi: Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravalto, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar.

Vse lekarne v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Da se izognejo vsakej prevari,

opozarjamo vse častite naročnike, da ima vsaka steklenica po izvirem mojem receptu napravljena dr. Rosovega zdravilnega balzama na eni strani v steklo utisneno mojo firmo z zakonito zavarovano mojo varstveno znamko (orel s ščitom na prsih, na katerem so črke „Dr. R.“), na nasprotni strani pa tu zraven natisneno vignetno. Steklenica je zamašena s kovinskim zamaškom, na katerem je tudi utisnena moja varstvena znamka. Steklenice so zavite najprej v navod, kako rabiti, potem pa dejane v škatljice iz modre lepenke z naslednjim češkim, nemškim, ogerskim in francoskim napisom po podolžnih straneh:

„Dr. Rosov zdravilni balzam“ iz lekarne B. Fragner-ja, „pri črnem orlu“, v Pragi, št. 205-III., na konci škatljice je po natisnena zgoraj omenjena zakonito zavarovana varstvena znamka. — Če ni vse popolnem tako, kakor je zgoraj opisano, zmatrati se mora vsak izdelek za ponarejen.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnemejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanji, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morskem (mrtvi) kosti, zoper revmatične oteklinae in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprite bule in oteklinae se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vsi gnojci na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilo mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V škatljicah po 25 in 35 kr. (90-4)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.